

1953-08-21

AFSENDER

Olga Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Siegfried Wagner

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Det er et år, siden Siegfried døde, og Olga er ved at vænne sig til livet uden ham. Hun bor stadig i huset. Det bugner af usælgeligt billedhuggerarbejde, og i deres have har vejvæsnet taget hele skråningen ned mod søen. Olga har læst, at Willumsen har været syg, og hun er nu spændt på, om han kommer hjem til sin 90års fødselsdag.

TRANSSKRIFTION

Lyngby d. 21. 8. 53

Kære Willumsen!

Man skal jo ikke skrive Breve naar man ikke føler sig helt oplagt og heller ikke har noget særlig interessant at fortælle, og det er vel ogsaa Grunden til, at De og Md. Bourret ikke har hørt fra mig saa længe; men nu har Pigebørnene og jeg talt saa længe om Dem og sendt Dem saa mange Tanker, at vi kom til at længes efter Dem.

Jeg lever meget stille, heldigvis stadig i mit eget Hus;

jeg kan kun daarligt gaa med 2 Stokke (som De saa mig sidst) og kan jo slet ikke gaa ud og besøge andre, saa jeg ved kun om Dem, hvad jeg læser i Aviserne, jeg ser, at De har været syg og nu er vi saa spændt paa, om De kommer hjem og fylder 90.

Nu er det netop et Aar siden Siegfried døde og jeg har nogenlunde vænnet mig til at være her uden min gamle Kammerat. Huset bugner af Billedhuggerarbejder, mange af dem i kortbart Materiale, de er ikke til at sælge i Øjeblikket, saa man kan maske haabe at vore Efterkommere kan faa nogen Fornøjelse af Indtægterne en Gang i Fremtiden. Det mærkeligste er, at mange Mennesker paa Alder med mine Børn, aldrig har set nogen af Tingene, men glæder sig over disse ukendte Arbejder, naar de besøger mig. Det er for lidt at udstille hvert Aar kun for nogle faa Tusind Mennesker. Billedhugger kan jeg ikke mere være, jeg har kun Kræfter til at more mig lidt med at tegne. Humøret er

der for det meste ikke noget i Vejen med, men besværligt synes jeg det er at blive gammel.

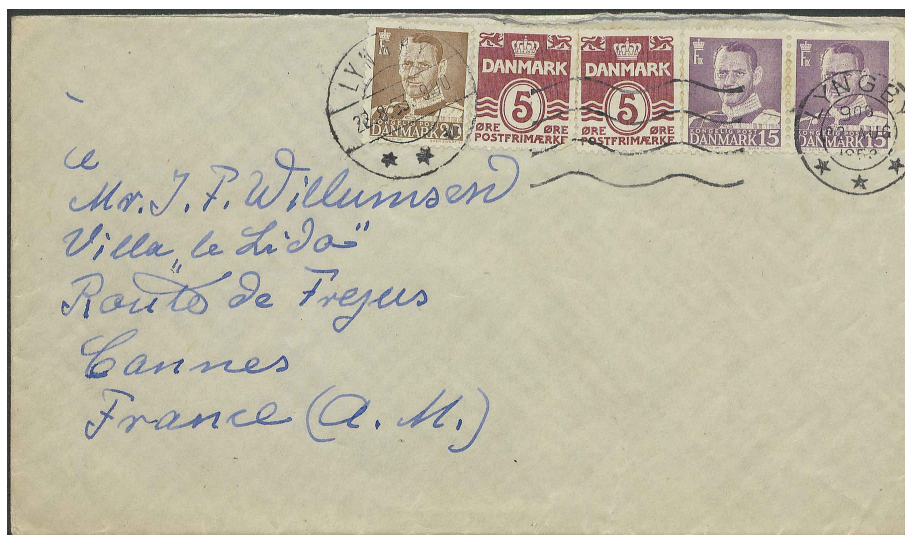
Her er et lille Billede, som et af Børnebørnene har taget i Foraaret. Haven kan De slet ikke kende igen for Vejvæsnet har taget hele Skraaningen ned mod Søen, men til vor store Forundring har Helheden vundet derved. Ja, dette er blot en Hilsen til Dem og Md. Bourret for at sige, at vi længes efter Dem beggeto.

Deres altid hengivne

Olga Wagner.

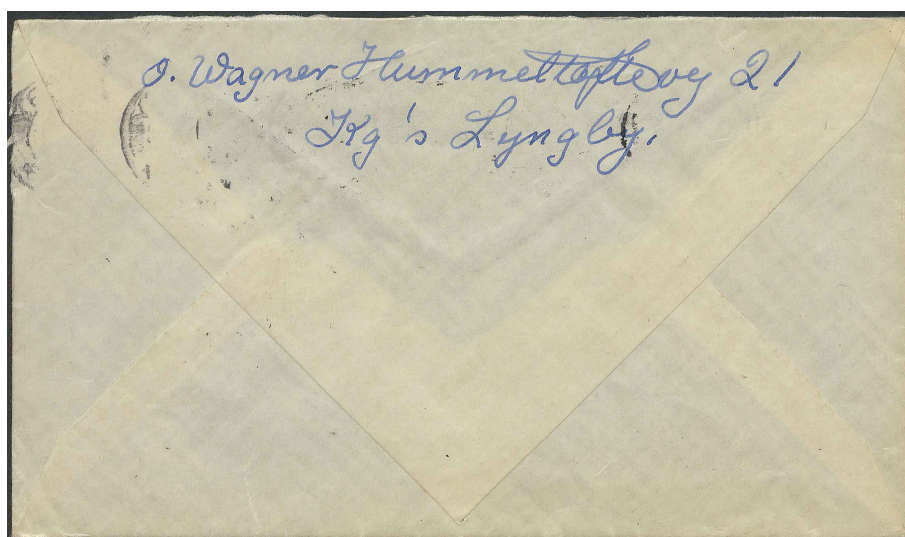
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lynge d. 21. 8. 53

Kære Willumsen!

Man skal jo ikke skrive Breve naar man ikke føler sig helt oplagt og heller ikke har noget særlig interessant at fortælle, og det er vel ogsaa Grunden til, at De og Mr. Baumit ikke har hørt fra mig saa længe; men nu har Pige-
børnene og jeg talt saa længe om Dem og sendt Dem saa mange Tanker, at vi kom til at længes efter Dem.

Jeg lever meget stille, heldigvis stadig i mit eget Hus;

jeg kan kun daarligt gaa med
2 Støkker (som De saa mig sidst)
og kan ja slet ikke gaa ud og
besøge andre, saa jeg ved kun
om Dem, hvad jeg læser i Avise-
serne, jeg ser, at De har været
syg og nu er vi saa spændt
paa, om De kommer hjem
og følger 90.

Nu er det utop at lade
siden Siegfried Idde og jeg
har næsten lunde vænnet mig
til at være her uden min
gamle Hammerat. Huset
bugner af Billedhuggerar-
byder, menge af Dem i kost-
bart Materiale, der ikke til

at sælge i Øjeblikket, saa
man kan maaske håbe,
at vore Efterkommere kan
faa nogen Fornøjelse af
Indtægterne en Gang i Frem-
tiden. Det mærkeligste er,
at mange Mennesker faa
Alder med naive Bøns, aldrig
har set nogen af Tingene,
men glæder sig over disse
ukendte Arbejder, naar de
besøger mig. Det er for lidt
at udstille hvert Aar kun
for nogle faa Tusind Menne-
sker. Billedhugger kan jeg
ikke mere være, jeg har kun
Krafter til at more mig lidt
med at tegne. Flumret er

Deffordet mest ikke nøjet i Vejen
med, men besværligt sy-
nes jeg det er at blive gam-
mel.

Her er et lille Billede,
som et af Børnebørnene har
taget i Lonaaret. Haven kan
De slet ikke kende igen for
Vejrasenet har taget hele
Skraaningen ned med Igen,
men til var store Forundring
har Fulheden vundet derud.
Ja, dette er blot en Falsen
til Dem og Md. Baumet for
at sige, at vi længes efter
Dem begge.

Deres altid hengivne
Olga Wagner.